

1

Tomášek

ZPRÁVODAJ FARNOSTI
PŘI KOSTELE sv. TOMÁŠE V BRNĚ

Motto:

„Mrtví nám živým otevírají oči.“

španělské přísloví

Úvodní slovo

První číslo nového ročníku časopisu Tomášek si jistě zaslouží důstojné úvodní slovo.

Máme šanci získat několik nových světců s blízkým vztahem k naší diecézi a dokonce i k naší farnosti. Prvním je kněz Jan Bula, zavražděný komunisty v souvislosti se zinscenovaným tzv. „Babickým případem“ v roce 1952. Diecézní kanonizační řízení již bylo zahájeno. Dalším přímo s naší farností souvisejícím možným budoucím světcem je P. Tomáš Týn, dominikánský kněz, který nabídl svůj život Bohu jako oběť za svobodu církve v naší vlasti (o jeho životě jste již v Tomáškově

četli). Tomáš Týn v šedesátých letech v našem kostele ministroval, kanonizační proces je veden řádem dominikánů a boloňskou diecézí. V kostele jsou k dispozici obrázky týkající se obou Božích služebníků s textem modlitby za jejich blahořečení. Prosím, vezměte si je a připojte ke svým modlitbám. No a pokud chcete, přidejte ještě modlitbu za blahořečení nám dobře známého P. Martina Středy i za otce jezuitu, kteří ponесou „břemeno“ nelehké práce s jeho budoucím povýšením k úctě oltáře.

Jak praví název jedné známé knihy: Jsme ve výborné společnosti!

Váš farář Petr Vrbacký

Informace

Aktuální dění ve farnosti

• Dovolte **úvodem několik proseb**, které vždy se začátkem školního roku nabývají svou aktuálností: Nejprve prosíme rodiče malých dětí o citlivé a k ostatním věřícím ohleduplné vedení svých dětí k účasti na nedělních bohoslužbách – ať je naše nedělní bohoslužba pro všechny příležitostí Boží slovo opravdu slyšet a soustředěně slavit tajemství eucharistie. Dále prosíme, pokud chcete informovat rodiče malých dětí o možnosti využít boční kaple s přenosem obrazu a zvuku z kostela, o maximální vlídnost a citlivost. Všechny, kteří přicházejí na mši svatou pozdě, prosíme, aby aspoň nerušili ostatní tím, jak během bohoslužby procházejí kostelem a hledají volné místo v lavici – když už někdo nechodí včas, musí se spokojit s místem vzadu. A konečně všechny prosíme – počítejte s tím, že parkoviště u kostela je již nenávratně minulostí, a vyražte tedy na mši svatou s potřebným předstihem!

• **Příprava na svátost biřmování** bude v naší farnosti zahájena v úterý 26. října 2010 v 19.00 hodin na faře na Lidické 6. Příprava bude probíhat do Svatodušních svátků v roce 2012 (květen/červen), kdy bývá svátost biřmování tradičně udělována. Příprava

bude probíhat jednou za čtrnáct dní nejpravděpodobněji v úterý po večerní mši, ostatní podrobnosti se upřesní při prvním setkání s biřmovanci. K přípravě se může hlásit kdokoli, kdo tuto svátost křesťanské dospělosti dosud nepřijal a má již alespoň 15 roků. Přihlašovat se je možné na faře či v sakristii nejpozději do prvního setkání nových biřmovanců. Připomínáme, že přijetí svátosti biřmování je jedním ze základních předpokladů, pokud se někdo např. má stát křestním kmotrem.

• **Příprava na křest dospělých** bude začínat koncem září 2010 a bude probíhat rovněž na faře na Lidické 6. Katechumenát bude završen přijetím svátosti křtu o Velikonocích roku 2012. Zájemci o přijetí svátosti křtu se mohou přihlásit (osobně či telefonicky) na faře nebo v sakristii nejpozději do konce září. O termínu prvního setkání budou katechumeni informováni jednotlivě, další podrobnosti se dohodnou během prvního setkání. Přípravy mohou využít i ti, kdo byli pokřtěni jako děti, ale poté už nepřijali další svátosti, stejně jako kdokoli, kdo touží prohloubit své náboženské vědomosti nebo oživit život s Bohem.

• **Příprava na 1. svaté přijímání** není součástí vyučování náboženství a probíhá v naší farnosti zvlášť. Její začátek bude oznámen v ohláškách i ve farním časopise. Upozorňujeme, že na tuto

přípravu je možno přijmout děti, které již absolvovaly alespoň jeden rok vyučování náboženství či jiné odpovídající katecheze.

- Pokud víte o někom, kdo již vzhledem k svému věku či nemoci nemůže navštěvovat bohoslužby v kostele a kdo by stál o **pravidelnou návštěvu kněze** v souvislosti se svátostí smíření a eucharistie, můžete nabídnout či sami zprostředkovat tuto službu domluvou na faře či v sakristii.
- Zkoušky **dětské scholy** se konají pravidelně ve středu v 16:30 v sakristii kostela, po té v 17:30 zpěv při dětské mši svaté. Zkoušky **chrámového sboru Jolly Singers** se konají pravidelně v úterý od 19:00 v sakristii kostela. Do obou sboru jsou srdečně zváni noví zpěváci.

- **Vyučování náboženství** bude jako každoročně zahájeno na základních školách koncem měsíce září. Jakmile budou upřesněny jednotlivé rozvrhy, budou oznámeny prostřednictvím ohlášek a na vývěsce. Do té

doby je třeba děti přihlašovat přímo na školách, které navštěvují. Pokud na některé škole není přihlášen potřebný počet žáků (minimálně 7), bude zajištěna náhradní výuka na jiné škole či na faře.

- Tradiční taneční setkání mládeže **DanceRevo** se koná v sobotu 9. října 2010 v Brně – Králově Poli. Setkání bude zahájeno v 18.30 hodin rockovou mší v kostele Nejsvětější Trojice, od 20.00 hodin následuje zábavný a taneční program v KC Semilasso. Vstupné je 55 Kč. Bližší informace na vývěskách či na www.dancerevo.cz.

- Ve čtvrtek 21. října v 18.30 hodin se uskuteční na faře na Lidické 6 již druhé **setkání nad Písmem svatým** s lektory Českého katolického biblického díla (součást Katolické biblické federace, www.c-b-f.org). Jedná se o možnost systematické a aktivní práce s biblickými texty, o praktickou pomoc a vedení při práci s Písmem svatým a především o snahu naslouchat Božímu slovu v našem každodenním životě.

- V pondělí 27. září 2010 v 17.30 hodin bude slavit v katedrále na Petrově otec biskup Vojtěch Cíkrle děkovnou mši svatou při příležitosti **1. výročí návštěvy papeže Benedikta XVI. v Brně**. Všichni věřící jsou srdečně zváni k účasti na této bohoslužbě!

- Ve dnech 9. – 11. listopadu 2010 se uskuteční **Národní pouť do Říma** jako

poděkování, které podle tradice takto vzdávají Svatému otci věřící těch zemí, které v předchozím roce papež navštívil. V programu je generální audience Benedikta XVI., bohoslužby s jednotlivými biskupy v papežských bazilikách a další. Bližší informace jsou na vývěskách. Některé cestovní kanceláře zaměřené na poutní zájezdy (VOMA Třebíč, AVETOUR Dobruška) již mají v nabídce možnost účasti na pouti pro větší skupiny. Jednotliví věřící se mohou přihlásit k účasti na adrese: P. František Hanáček, Farnost sv. Mořice, Opletalova 10, 779 00, Olomouc; e-mail: christ@volny.cz, tel: 585 223 179

Ministrantský tábor

Plamen zahajovacího ohně žhne a nám začíná úžasný 14-ti denní pobyt na táboře. Stanovali jsme s ministranty tradičně u obce Lučice. Letošní etapová hra nesla názvev Magdala.

Hlavní snahou našich svěřenců bylo tažení armády po překrásném modrém Nilu. Jednotlivé úseky byly provázeny legendami podle pověstí. Úkoly byly různorodé – jak na přemýšlení a znalosti, tak na rychlost, zručnost nebo umělecký talent – výroba katapultu, seskupení armády, shánění obživy a vody pro vojáky ...

V průběhu tábora jsme se byli také koupat v bazénu v Havlíčkově Brodě a plnily se i klasické zkoušky Odiseovy helmy. Asi v polovině tábora proběhl fotbalový turnaj, do kterého se kluci natolik vžili že slzy padaly nejen u poražených.

Myslím, že tábor se vyvedl a strávili jsme pěkných 14 dní v příjemném prostředí. Několikrát jsme si zahráli fotbálek, ringo a indianball. Nechyběla známá a u kluků velice oblíbená hra Štítý, do které se vžili i sami vedoucí. Konec tábora pak byl oslaven závěrečným ohněm.

Takže nezbyvá, než vzpomínat na zážitky a těšit se na další prázdniny. V průběhu roku probíhá miskautské (ministrantské + skautské ☺) schůzky každý čtvrtek od 16:00–17:10. Potom se jde na mši svatou do kostela svatého Tomáše. Jestliže byste měli zájem, aby vaše dítě bylo zařazeno do skupiny úžasných, hodných ... kluků, můžete ho zavést ve čtvrtek v 16:00 na faru (Lidická 6) [kontakt na vedoucí: 732 916 122]. Těší se na všechny Kočičák, Caesar, Balzám, Loupák, Sadám, Zordon, Želva, David a Gonzáles.

Vojta Kočičák Pospíšil

VEZMI A ČTI

biblický program brněnské diecéze

V souvislosti se vyhlášením tříleté přípravy naší církve na výročí 1150 let od příchodu sv. Cyrila a Metoděje na Moravu (865 – 2013) byl v neděli 5. září 2010 zahájen pastýřským listem otce biskupa Vojtěcha Cikrleho biblický program brněnské diecéze „VEZMI A ČTI“. K tomu nabízí Pastorační středisko brněnského biskupství několik možností, jak se v tomto biblickém roce více setkávat s Písmem svatým:

- speciální webové stránky www.vezmiacti.cz jako základní informační platformu pro celý biblický program; na těchto stránkách naleznete mnoho konkrétních informací, aktualit, článků, metodických materiálů, pomůcek pro čtení Bible, webových odkazů atd.
- týdenní letáček VEZMI A ČTI – Týden s Božím slovem, který bude každou neděli k dispozici zdarma v kostelích a ve kterém bude v souvislosti s nedělními texty připraveno několik variant podnětů a pomůcek pro práci s Písmem svatým ve společenství i jednotlivě
- cyklus pro úplné přečtení Bible s ohledem na správné porozumění a uvedení Božího slova do života (bude zahájen na začátku příštího

kalendářního roku a rozvržen do několika let)

- další ročník Biblického kurzu, letos na téma „Exodus a Lukášovo evangelium“, který zahajuje 23. září 2010 v 17 hodin na Biskupském gymnáziu v Brně na Barvičově ulici č. 85. Přihlášky a další informace jsou k dispozici na Pastoračním středisku či na www.biskupstvi.cz
- a další náměty, které budou postupně připojovány i s ohledem na přání a potřeby jednotlivých věřících, farností, společenství atd.

Takto široce pojatá a důkladně připravená iniciativa by rozhodně neměla zapadnout; nenechme si tedy ujít jedinečnou šanci proměnit naše často jen formální a vlažné naslouchání Božímu slovu na skutečné a každodenní setkání se s Pánem skrze jeho Slovo!

Slovo nemocným

„Dobré i zlé, život i smrt, chudoba i zámožnost jsou od Boha.“

Sir 11, 14

Každý člověk dostal rozum a svobodnou vůli, určité vlohy a schopnosti a příležitosti, které má využívat, aby zajistil sebe a i ty, kteří mu jsou svěřeni a za které nese odpovědnost. Má všechno využívat a má si při tom

být vědom odpovědnosti za využití všeho, co mu bylo svěřeno. Má jednat, jako kdyby všechno záleželo na jeho jednání a na jeho snaze využít všeho dokonale. Současně si má být vědom toho, že se může spolehnout na Boží pomoc a mít jistotu, že Bůh ví o všem, co prožívá, za jakých podmínek a jak je to pro něj těžké. Vždy může spoléhat na Boží působení ve svém životě a mít jistotu, že nic nebude nad jeho síly a možnosti a že Bůh dá vždy dost své pomoci.

Když člověk spojí svoje síly s Boží pomocí a spoléhá na ni za všech okolností, není pro něj v jeho životě nic, co by ho deprimovalo, nahánělo mu strach a nebo úzkost, ale dívá se na přítomnost i na budoucnost s klidem a optimismem. Vychází nejen z vlastních zkušeností, ale i ze zkušeností druhých lidí, které zná a kteří prožili různé životní situace. Bůh ovlivňuje náš život nejen tím, co my sami prožíváme, ale i tím, co prožívají jiní lidé. Nic z toho, co lidé prožívají, není zbytečné a bez smyslu, ale všechno nám má ukazovat cestu k Bohu. Někdy jsou události, které prožíváme, těžké a bolestné. I ty však mají v našem životě smysl. Ten nechápeme někdy ve chvíli, kdy událost prožíváme, ale pochopíme ho s odstupem času, kdy se budeme na události dívat z jiného úhlu pohledu a nebo za jiných okolností. Tehdy často pochopíme smysl a to, co se nám zdálo zbytečné, dostane jinou

hodnotu. Takové události nás vychovávají, abychom uměli dobře prožít všechno, co nás v životě potká. Když se budeme na takové události dívat s důvěrou v Boží prozřetelnost, podaří se nám je prožít tak, že nám neuškodí, ale prospějí.

Nemáme propadat malomyslnosti a přesvědčení, že je zbytečné se snažit zlepšit situaci našimi silami. I za takových okolností máme využít všechny síly a schopnosti a udělat dokonale všechno, co můžeme a tam, kde na to nestačíme, máme spoléhat na Boží pomoc. Když tak jednáme, přesvědčíme se, že je to přístup, který nám prospívá a naplňuje nás klidem, spokojeností a jistotou, že jsme udělali všechno, co bylo v našich možnostech a že se plně můžeme spoléhat na Boha, který doplní, co bude chybět.

Nikdo z nás neví, jak bude jeho život probíhat v budoucnosti, co ho čeká a jak bude schopen řešit, co ho potká. Nikdo se nemá příliš spoléhat na sebe, ale každý má plně využívat své schopnosti a spoléhat na Boží pomoc. Každý se má stále dívat na svoje schopnosti objektivně a prosit Boha nejen o správné poznávání všeho, ale také o schopnost dobře využívat všeho, co dostává. S Boží pomocí se nám bude dařit prožívat život na zemi jako přípravu na život věčný a současně i prospívat druhým lidem.

o. J. Šik

Z farní charity

Vážení přátelé!

Děkujeme Bohu, že nám dopřál klidný letní čas, čas dovolených, mladým a dětem čas prázdnin a že jsme se ve zdraví vrátili domů. Ne všem to bylo dopřáno.

Jistě jste sledovali a sledujete ve sdělovacích prostředcích, jak bleskové povodně zasáhly u nás hlavně severní Čechy a připravily tisíce našich spoluobčanů o domov, o střechu nad hlavou, o veškerý majetek včetně oblečení, nábytku a vybavení domácnosti. To se stalo u nás.

Ve světě v téže době postihly katastrofální záplavy a sesuvy půdy značného rozsahu především Pákistán. Desítky miliónů obyvatel zůstaly bez jakékoli pomoci. Doposud se našlo přes dva tisíce obětí. Pákistán naléhavě žádá celý svět o pomoc.

Charita Česká republika vyhlásila sbírku jak pro naše spoluobčany v severních Čechách, tak také sbírku na pomoc Pákistánu. Do této sbírky se zapojila i naše farní charita a jak jsme vás informovali, můžete stále ještě přispět do naší charitní pokladničky. Děkujeme vám za každý dar. Peníze odevzdáváme Oblastní charitě Brno, Žižkova 3. První částka 26 668 Kč byla předána 19. srpna, v pondělí 13. září předáme dalších 28 400 Kč. Sbírkou dále

pokračuje, věříme ve vaši solidaritu s lidmi, kteří se ocitli v krajní nouzi. Jejich jménem vám děkujeme, upřímně Pán Bůh zaplat'.

Dobrovolníci farní charity

Rozhovor

s Janou Dufkovou

Je hrdinství, o kterém se mluví a píše, kterému se dává ocenění, staví pomníky? A je hrdinství žité nenápadně v skrytu, o kterém neví nikdo nebo jen pár nejbližších a přesto je to každodenní přijímání kříže, každodenní setkání s nevyzpytatelnými cestami Božími, tajemství, které lze pochopit až v Jeho blízkosti? Paní Jana, se kterou je dnešní rozhovor, nám k tomu má co povídat.

Můžete nám říct, jaká diagnóza již několik let provází váš život?

Mám primárně progresivní rozstroušenou sklerózu. První známky brnění rukou se projevíly již před 23 lety, před narozením prvního syna, diagnózu však ještě nebylo možné určit. Čtrnáct dní před porodem však příznaky zmizely a Bůh mi daroval krásných pohodových 18 let. Pak nastaly rychle se zhoršující potíže s chůzí a po vyšetření v dětské nemocnici na magnetické rezonanci mi kamarád

řekl, že mám roztroušenou sklerózu. Přišla jsem domů a bulila a bulila.

Když jste přijímala tuto skutečnost, jak jste v té době prožívala svůj vztah k Bohu?

Bylo to těžké období, dlouho jsem to nemohla přijmout a kladla si onu neoriginální otázku: „Proč zrovna já?“ Postupně jsem se s nemocí naučila žít a můj život s ní je i mým životem s Bohem.

Nikdy není tak zle, aby nemohlo být ještě hůř. V létě 2009 jste se popálila, prodělala několik plastických operací a ležela 2 měsíce na JIPce. Zákonitě přišlo zhoršení. Jak tedy dnes vypadá Váš den?

Inu, je ze mě ležák, ale velkým darem je pro mě Máša. Přijde o půl desáté, pomůže mi umýt a obléknout a nakrmí mě. Když v půl třetí odchází, všechno se u nás jen leskne. Ale nejlepší je na ní stálý úsměv a humor, kterým mi zvedá náladu. Dvakrát týdně za mnou chodí cvičitelka a večer se mnou někdy cvičí kluci. S jejich pomocí už také udělám pár kroků.

Dostává se Vám potřebné pomoci od Vašich blízkých a i od lidí z farnosti?

Často za mnou chodí kolegyně z lékárny (Jana je doktorkou farmacie a spolumajitelkou lékárny v Židenicích na Jamborové – pozn. red.). Petr a Maruška Konzalovi mi v neděli nosí svaté přijímání. I naši kluci kladně oceňují některé mé kamarádky,

zejména když se nám o Vánocích sejde hromada cukroví. Největší oporou je mi ale Laďa, můj muž, který se mnou každý den prožívá v dobrém i ve zlém, jak před 25 lety slíbil. Pokud si někdo zaslouží titul „Hrdina socialistické práce“, je to dozajista on.

Co vás v životě nejvíce oslovilo?

Každý den mě oslovuje Boží láska a překvapuje má schopnost odpovědět na ni vírou a nadějí.

Co byste chtěla předat lidem, kteří prožívají něco podobného?

Že zdraví těla je velký dar, ale ne ten největší. Že každé malé zlepšení je důvodem k radosti. Že Bůh má pro každého připravenou cestu – možná zcela nečekanou – ale tu jedinou pravou. (Jana ráda tancovala, výborně lyžovala, zpívala v několika sborech – pozn. red.) Jak důležité je každý den si uvědomovat význam modlitby – lidé se na mě obrací s prosbou o modlitbu – a že my všichni „ležáci“ můžeme velkým dílem přispívat ke spáse světa.

Děkuji za rozhovor a i já prosím o modlitbu za naši farnost.

Jarka Cýrusová

Charismatická konference

7. – 11. 7. 2010

„Uviděl ho a byl pohnut soucitem.“

Lk 10,33

Nosným tématem letošní charismatické konference konané v Brně bylo podobenství o milosrdném Samařanu. V sérii přednášek se mohli zájemci inspirovat, jak se zachovat v situaci, když potkáme zraněného, osamělého či ztraceného člověka.

Velmi podnětné a zajímavé přednášky vyslechlo nejen všech 6000 zúčastněných, ale rovněž je přenášela televize NOE. Navíc je možné je získat i nyní, a to ve formě audio CD.

Je na místě také poděkovat všem, kdo celou krásnou akci připravili anebo byli jakkoli nápomocni (u sv. Tomáše komunita Emanuel). O děti se zde starali úžasní mladí lidé, tzv. citrusy, a děti byly nakonec smutné, že už konference končí.

Pro ty z vás, kteří se nemohli konference zúčastnit a rádi by se dozvěděli, co zajímavého mohli vyslechnout, přinášíme pár postřehů ze tří vybraných přednášek:

P. HOLUB

Není to tak, že by každý z nás v každé situaci málo pomáhal. Jde o to

poznat svoje rizika a říct: „Pane Bože, v nich mě provázej.“

Musíme také dovolit nechat si sobě pomoci. Dovolit druhým, aby pomáhali nám.

Člověk by měl být milosrdným také sám sobě. Přiznat si, že leží polomrtvý a potřebuje pomoc i pro sebe. Pohlídat dva extrémy, aby to nebylo tak, že budeme potřebné překračovat, nebo se naopak utaháme k smrti.

JACQUES PHILIPPE

Dávat druhým můžeme jen, když sami čerpáme dostatečně od Boha. Musíme přijmout sebe sama ve svých omezeních, neodsuzovat se, souhlasit s tím, že přijmeme své slabosti. Jinak nedokážeme ani přijmout druhého takový, jaký je.

Nepromýšlejme pořád starosti, zabere to tolik místa v našem srdci, že nezůstane žádné místo pro lásku. Musíme odevzdat minulost Božímu milosrdenství, budoucnost Boží prozřetelnosti. Pak je srdce svobodné k lásce.

KATKA LACHMANOVÁ

Milosrdenství je buď akční, nebo vůbec není. Kristus vidí člověka zbitého hříchem, sestupuje, aby nás zachránil. Nerozplakal se nad světem, rozhodl se k akci. Dal sám sebe. Chce, aby každý, kdo to zakusil, také přestal být hluchý k bídě druhých.

Jarka Cýrusová

(redakčně upraveno, zkráceno)

Lučice pro nejmenší

Auto s naší posádkou je skoro u cíle. Ze silnice na nás mává stanové tábořiště Lučice – domov nadcházejících x dní pro rodiny s malými dětmi. (Akci „Návrat k přírodě“ celkem přežilo 25 člověků a človíčků, z toho nejmenšímu byly 3 měsíce.) Zahybáme na polňačku, děti jásají a zvědavě vykukují z okna. My s obavou sledujeme stále bahnitější cestu, společně se modlíme k andělům, abychom dojeli až k táboru. Představa, že přenášíme naše tři děti, kočárek a miliony tašek v dešti a mlže několik set metrů nás trochu děsí. Andělé nezklamali, vyseďáme, беруšky fasují gumáky a pláštěnky a nadšeně vyráží na průzkum. Objevuje se indiánská babička Šídlo s Alžbětkou na zádech, patřičně už umouněný od nošení mokrého dřeva. Jeho milovaná polovička, indiánská babička číslo dvě, Chicken s Matýskem v šátku zatím statečně bojuje s Diankou v kuchyni, její stav raději nebudeme popisovat. Mlha, déšť, bláto, nejen dříví nacucané vodou – klasické Lučické počasí nás opět nezklamalo . . .

Po několikahodinovém zápasu s místními podmínkami ukládáme naše ratolesti do spacáků a začínáme večerní modlitbu. Marušce a Barušce svítí oči nadšením: „Pane Bože,

děkujeme Ti, že je to tu táááááák krásné!!“

Pro nás dospěláky promáčené a poněkud utahané po celém dni je tento dík balzám na duši. Znovu si uvědomujeme, že veškerá námaha spojená s polními podmínkami tábora stojí za to . . . Že dotyk Boží ruky a požehnání můžeme najít i v bahně a hlavně! Jak nádherné je vidět svět dětskýma očima . . . Jaké je štěstí mrňata mít a prožívat radosti i bolesti společně . . .

Krása našeho pobytu pak spočívala v docela banálních radovánkách. Spaní, přebalování, vaření, padání do bahna, mytí se v potoce, přebalování, hledání pokladu (hříbky a borůvky nad zlato), přebalování, sekání a nošení dřeva („Šimonku, sekat můžeš opravdu jenom s tatínkem!“), opékání buřtů v tee-pee, přebalování . . .

A tak s vděčností Bohu i lidem, kteří nám tento pobyt umožnili, vzpomínáme na těch pár dní v nádheře Božího stvoření, na Slunce i déšť, srnky i zajíce, Oheň i teplo . . . Děkujeme za všechnu tu naši drobotinu, která tak dovedně vychovávala sebe navzájem i nás ☺ Děkujeme za bohatství daru přátelství a pěkných vztahů . . .

Klára Kengi Koukalová

Pustý Vrch

Severky YMCA T.S.

Toto léto jsem opět strávila 3 týdny na letním táboře skautského dívčího oddílu Severek. Poprvé jsme vyrazily na zcela nové tábořiště u obce Rudolec na Vysočině, kde jsme si všechno musely vybudovat úplně nové a od počátku. V okamžiku, kdy jsem tam dorazila poprvé, dýchla na mě nádherná příroda, hluboké lesy nejbližšího okolí a kouzelné rybníčky.

Etapa nás přenesla do pravěkého příběhu o Minehavě, kterým jsme si prošly ve čtyřech družinkách od začátku až do konce.

Na tomto táboře jsme měly šanci si vyzkoušet naprosto všechno od vaření

v téměř primitivních podmínkách až po chytání divokého býka (dřevěné kozy) do lasa.

Všechny jsme bydlely ve stanech tee-pee, které nejspíše ještě pomohly dotvářet přírodní atmosféru.

Po většinu tábora nás tam bylo něco kolem 36 účastnic a sem tam se na našem tábořišti objevila nějaká ta (nejen) noční návštěva. Přes nepřízeň počasí jsme si všechny tábor užily a už se určitě všechny těšíme na příští prázdniny a hromadu dalších zážitků ☺.

Bára Willy Vašková

NANGIJALA – aneb rodinný tábor 2010

Severky YMCA T.S.

Noo, rodinný proto, že co se do počtu týče, opravdu nás bylo stejně jako rozrůstající se mladá rodinka :).

Prožily jsme 10 krásných dní na již tradičním tábořišti nedaleko vesničky Lučice poblíž „Havlbrodu“. Po celý tábor nás provázela dvojice bratrů Lví srdce. Velmi napínavý děj, do kterého jsme samozřejmě vtáhly i holky. Ze všech sil se snažily zachránit Urbana z Třešňového údolí ze spárů mocného Tengila, který ohrožoval celou zemi Nangijalu.

Po celou dobu tábora byla zajištěna vašim dětem vynikající výuka, díky skvělým profesorům: paní ředitelce Pospíšilové, mladým, ale velmi

ambicozním slečnám učitelkám Voříškové a Kepákové a také jediným mužem v pedagogickém kolektivu Bc, Mgr, PhDr atd. – Mikešovi. Nesmím samozřejmě zmínit nepostradatelnou uklízečku Bohušu a školníka Marečka. Děvčata se učily poznávat naši drahou matičku zemi v podobě zeleně. Dále se naučily vázat nějaké ty uzly a samozřejmě prošly kurzem první pomoci. (Děvčata, doufám, že až na vás po mši houknu, jak se provádí umělé dýchání, že mi správně odpovíte :))

Co Vám budu povídat, myslím, že mohu za všechny říct, že jsme si tábor náramně užily, a už teď se alespoň já těším na příští rok.

*Bc, Mgr, PhDr atd. Mikeš
(Kači Mikešková)*

Soustředění dětské scholy

den první

A je to tady. Sraz na nádraží v Kr-Poli. Zakoupení jízdenek dle matematického modelu slečny (mladá paní kapelnice) pravda zavedlo příčinu k zajímavé diskuzi s průvodčím, který dlouho nedokázal pochopit, co je to optimalizace nákladů, že je to koupené správně a vůbec, že to má zkontrolovat a ne komandovat. Po delší diskuzi to průvodčí pochopil, a proto bylo možné vystoupit až v místě určení. Zde nečekal slibovaný autobus, protože ten se tou dobou ještě řítí směr cíl, včetně kuchařek a dvojčete.

Nicméně se zadařilo na 5x převézt celou výpravu a v cíli se slavnostně ubytovat. Pravda, vznikly bizarní

uskupení spinkajících – hlavně z důvodu rozstrkanosti postelí. Opravdu nevím, proč mají všechny venkovské fary mánie umisťovat všude proložené, popraskané, špinavé, smrdící a zaprášené postele. Kdyby tak všechny tyto hrůzy vyhodili, hned by se objekt dal lépe využít a ubytování by nebylo dobrodružství v džungli. Ubytování se zvládlo, vynikající špenát včetně česneku byl připraven a první oběd mohl vypuknout. Po obědě se menší a rychleji trávicí jedinci odebrali na menší dvoreček přináležející k domečku, cca 65×50m, kde proběhnul tuhý mač v čutané.

Po porážce nepřítele na hlavu (ať již to byl kdokoliv) proběhnul první nácvik, včetně rozdělení do hlasů. Oba kluci se dostali se svým mužným basem do druhého hlasu, který pod vedením Týny a Bětky (jména uváděná dle stáří) začali cvičit druhý a třetí hlas k písni, jejíž název nebyl zaznamenán. Pravda, nácviky občas zněly zpoza dveří asi tak, jako by tam někdo tahal kočku za ocas a zároveň s ní rotoval okolo pevného středu, na který se ocas postupně navíjí. Ovšem výsledná poslední zkouška prvního dne dala naději, že se přece jen něco secvičí tak, aby to znělo jako sbor, a ne jako grupa rozumově intelektuálně nesmělých osob. Během nácviku proběhla oslava Aniččina svátku spojená s konzumací z Brna importované Marlenky.

Naopak po nácviku byla vynikající večere, následovaná fotbalovým utkáním kdy strana B, porazila stranu A na hlavu rozdílem 3 branek s výší skóre 7.

Zakončení večera se neslo v duchu Madagaskaru 3, vyhraných gumových medvídků, čištění zubů a samozřejmě spánku. Tedy spánku ... Dvojčata se rozhodla, že nové prostředí je extrémně stimulující a je nutné ho zkoumat takřka nepřetržitě a zvláště v noci, kdy měsíc tvoří zajímavé stíny na podlaze. Vzhledem k tomu, že se rozhodla jakýkoliv objev bez ohledu na jeho velikost a důležitost konzultovat s okolím, není divu, že vstávání utahaného pěstouna a do růžova vyspínaných dvojčat proběhlo až v půlce prvního nácviku dalšího dne.

Jan Schidlo Svoboda

Pozn.: Pestré zážitky z dalších dní naleznete na internetu: www.schidlo.cz. Spoustu fotek a informace o sborečku: schola.svtomas.net

DŮVĚRA

příběh

Sára pevně svírala vodovodní kohoutek a bezmocně pozorovala plameny. Ne, víc už otočit nejde, větší proud vody není. A oheň se zakusoval do dalších a dalších částí přístavku. Přibližoval se tak stále víc k nově přistavěné dřevěné části podkroví domu, z které se ho bratr Tobiáš snažil zastavit proudem vody z hadice. Je to jako boj s mnohem silnějším drakem. Nelítostně se přibližuje a už zhltal místa s tolika věcmi a vzpomínkami, které měli rádi. Je z nich popel.

Hasiči přijeli rovnou ze tří stran hned poté, co přístavek shořel i se sousedovic dřevníkem a několika stromy. Zachránili dům, vedle bylo velké spáleniště, zčernalé, smutné.

„Jakoby kus něčeho shořelo i ve mně,“ řekla Sára kamarádce Kláře. Ta přikývla: „Vím. Zažila jsem to u bybičky při povodni. Zmizela půlka zahrady, místo ní byla jen řeka, vzala chatku, stromy, všechno. Zatopila dům?“ Sára vzdychle: „Je to bolavé.“ „Nech tu bolest protékat svým srdcem jako pramínek vody, který uzdravuje a proměňuje. Neboj se.“ uklidňovala ji Klára.

Za týden přijel Sárin bratr Eliáš ze semináře a s ním i pět jeho přátel

bohoslovců, aby pomohli uklidit po požáru a pak znovu stavět. Přidali se i lidé z vesnice.

„Nejdůležitější je nepřestat věřit, že nás Bůh miluje za jakýchkoliv okolností,“ řekl jeden ze seminaristů Sáře.

„Bolest opravdu proměňuje,“ napadlo ji, když se s novou důvěrou dívala na Boha.

Jarka Cýrusová

Pro bystré hlavy

PRO NEJMENŠÍ

Vybarvi anděla strážného.

PRO STARŠÍ

Doplň do modlitby vynechaná slova.

Anděle Boží, můj,
rač vždycky být ochránce můj:
mě vždycky ved' a
ke všemu dobrému mě vzbuzuj.
Ctnostem mě vyučuj,
ať jsem tak živ, jak chce Bůh můj.
Tělo, svět, ďábla

na tvá vnuknutí pozor dávám.
A tak s tebou ve spojení
ať vytrvám do skonání,
po pak v nebi věčně
chválím ustavičně.
Amen.

Nápověda: itrms, ahoB, ecžárts, mýtavs, máhámeřp, juvarpan

Klára Špunt Zelinková